

Pròleg

A l'hora d'escriure aquestes ratlles m'ha vingut al cap una paraula que recentment he llegit diverses vegades. Una paraula composta, gens usual. Fins i tot afegiria que malsonant i, d'entrada, despectiva: *Ultralocal*. Una paraula poc coneguda i sense conèixer-ne exactament les connotacions. M'hi vaig interessar i els meus prejudicis i precaucions eren totalment equívocs.

L'ultralocalisme entén i defensa que cal partir d'allò local, proper, propi per a accedir a la universalitat; creu que la cultura pròpia, genuïna, pot transcendir la contemporaneïtat.

Crec que amb l'edició d'aquest esplèndid llibre subliminem aquest mot, tan desconegut i estrany, i bé paguen la pena unes breus reflexions.

Massa temps hem estat imbuïts per una tendència perniciosa i perversa: un refús exagerat a allò propi, allò proper. Massa temps ens han explicat que la *modernitat* i el *cosmopolitisme* (de saló) consistia a conèixer i enaltir exclusivament allò forà, allò aliè, allò exòtic i heteròclit.

Per sort, aquesta moda no ha estat seguida per tothom, i contra totes aquestes tendències hi ha hagut persones i entitats que han fet del coneixement del País, de la Ciutat o de les persones la raó de ser. El CECI n'ha estat (i n'és) un paradigma venerable. Fidel als motius que el crearen, ha fet de la recerca i la investigació no solament la raó de ser, sinó que ha esdevingut un referent essencial per a conèixer qui som. Rigor i excel·lència han estat les premisses i les eines per a la recerca, per al coneixement i, en definitiva, per a estimar allò que som.

I en aquest món actual, sense fronteres, un món dominat per la informació desbocada i dirigit per inconfessables interessos, ens cal, més que mai, aquest refugi de coneixement proper. I ens cal per a saber, per a conèixer, però sobretot ens cal per a sobreviure. El bagatge, la història dels pobles i de la seva gent requereixen aquesta feina delicada que efectua el CECI.

Algú que fullegi el diccionari pot entendre la paraula *miscel·lània* com un simple recull, inconnex i heterogeni, de texts i estudis. Crec que és un error. En aquesta miscel·lània que tenen a les mans s'hi entreveuen perfec-

tament una sistemàtica i uns denominadors comuns, un lligam que fa del llibre una sola peça: conèixer allò nostre, allò propi, allò proper.

Passen les persones, passen les institucions, però els llibres i el saber queden. La modernitat ens pot engolir deixant-nos sense allò més preuat en la cultura: el coneixement. Aquest llibre n'és una mostra de precaució.

El veredict de la història ens dirà si com a País i Ciutat hi hem estat a l'alçada, ja ho veurem. De moment l'únic profeta verdader és el passat i ens diu, obertament, que hem estat un País i una Ciutat amb un bagatge extraordinari. El CECI ens ho ha confirmat.

Moltes gràcies per la feina.

JOSEP MISERACHS I NADAL

Regidor de Promoció Cultural de l'Ajuntament d'Igualada

Juny de 2013